

Vlieland als atelier en als studio

De Amsterdamse, losvaste band Personal Trainer maakt deze week op Vlieland een album, in de bunkers. Zaterdag speelt men deze liedjes op festival Into The Great Wide Open.

JACOB HAAGSMA

In welke bunker het gezelschap nu precies aan het werk is, Willem Smit van de band Personal Trainer weet het niet eens precies. „Je komt onderaan aan, hè, met de boot. En dan een heel eind naar links. Aan de westkant dus.” Het is Stelling 14H, zegt Ferry Roseboom van Into The Great Wide Open. Op de nominatie om een bunkermuseum te worden, al netjes uitgegraven en dus heel geschikt om in die tussentijd als studio te dienen.

Roseboom vroeg Smit om met een grote groep muzikanten naar het eiland te komen om daar iets te maken. Smit is vooral bekend van de hippe Amsterdamse gitaarband Canshaker Pi, maar hij zit ook nog in Personal Trainer, een collectief met losvaste bezetting. Personal Trainer wordt dan ook de basis van dit project, dat eigenlijk The Industry heet. Dat wordt aangevuld met gasten als Pip Blom, Smits vriendin en zelf een indie-ster die vooral in Engeland succes heeft, jazztrompettist Ian Cleaver en Jaap van der Velde, van de Friese bands The Homesick en Korfbal.

Bij het plan zat ingebakken dat het hele gezelschap per zeilboot naar Vlieland zou reizen. Daar deed de Vrouwe Johanna, een Friese zeetjalk uit 1906, drie dagen over. „Konden we vast gaan repeteren”, zegt Smit, „we hebben allemaal ideeën uitge-

Personal Trainer, voor de bunker in kwestie. FOTO TOM VAN HUISSTEDEN

schreven.” En: „Ik weet intussen wel wat een giek is, een fok en dat soort dingen.”

Inmiddels is het gezelschap al drie dagen aan het opnemen in dat bunkercomplex. Een opmerkelijk complex, met gangen en loopgraven en al. „Een bizarre plek, echt heel mooi, heel gaaf.” In één ruimte is er stroom, „en dat is dan ook meteen de leukste ruimte”, zegt Smit.

Maar met het verjaarscadeau dat hij kreeg van zijn vriendin Pip kan hij ook in andere ruimtes terecht: „Een digitale Tascam, een cassetterecorder, waarmee je overal kunt opnemen. Op batterijen, zonder poespas. Dan gaan we met zijn drieën en met dat ding in zo’n ruimte zitten, terwijl de rest in die grote studiosetting bezig is.”

De Duitsers hebben die bunkers uiteraard niet gebouwd met in het achterhoofd een tweede leven als studio – ze zullen andere zaken aan het hoofd hebben gehad, in de Tweede Wereldoorlog. Maar als je wat

‘Mooi als je als festival ook iets nieuws laat maken’

aanpassingen doet kun je de akoestiek nog aardig naar je hand zetten.

„We hebben zo veel mogelijk matrassen van de productie gekregen”, zegt Smit, „en parasollen. Er is een foto dat ik onder zo’n parasol aan het zingen ben, tussen twee matrassen in. Dat ziet er heel vreemd uit, maar het werkt wel. Het klinkt heel goed.”

Schrijven en opnemen op zo’n boot, en daarna op Vlieland. In hoeverre beïnvloeden zulke onalledaagse plekken nu het resultaat? „Daar hebben we het onderweg op de boot ook over gehad. Maakt het wat uit dat je op zo’n boot zit, op zee? Of zou

je net zo goed ergens in een hut opgesloten kunnen zitten? De belangrijkste factor is wel dat je met zijn allen op een paar vierkante meter zit, en verder niets anders te doen hebt.”

En of dat opmerkelijke bunkercomplex, of Vlieland als geheel, zo’n invloed zal hebben op het scheidingsproces – „dat zien we achteraf wel. Het is in ieder geval leuk voor Kilian Kayser, onze percussionist, die een film van het hele project maakt. En Vlieland, het is iets heel anders dan dat je in een stad zit, dat zeker. Maar het belangrijkste is wel dat wij, een stel jonge muzikanten met toch al redelijk wat ervaring, de kans krijgen om in deze samenstelling iets moois te maken.”

En daar doet Ferry Roseboom, mede-oprichter van Into The Great Wide Open, het ook voor. „Het eiland als atelier, als studio, als plek waar dingen ontstaan. Ik vind het mooi als je als festival niet alleen bestaande dingen laat zien, maar dat je ook iets nieuws laat maken.”

Het gebeurt trouwens ook buiten het festival om, platen maken op Vlieland. Roseboom: „Muzikanten, schrijvers, beeldend kunstenaars. Ze komen hier naar toe omdat het goed is voor de creativiteit. Als je hier bent, kom je in een andere *mindset*, en dat is beslist te merken aan het resultaat.”

En dan helpt zelfs zo’n boottocht, drie dagen lang. „Daar zaten die muzikanten wel tegenaan te hikken, zo van: moet dat nou, maar ze zijn blij dat ze het zo gedaan hebben. En het is ook mooi dat die oude zeilschepen nu eens voor iets anders ingezet worden dan als airbnb in Amsterdam. Wij gebruiken ze ook graag voor het vervoeren van horeca-shizzle en andere spullen die we voor het festival nodig hebben. Lekker duurzaam, een voetafdruk van nul.”

Festival Into The Great Wide Open is van donderdag tot en met zondag, op Vlieland.